

[Jensen (Aale).]

i en Tvangssituation. De skal tvinges ned til Sønderjylland, hvis de i det hele taget vil have Jord efter Reglerne i 4. Oktober-Loven, hvilket vi for vort Vedkommende ikke synes er rigtigt. Jeg synes, det er udmærket, at Folk fra det øvrige Land kan faa Jord i Sønderjylland, ligesom jeg synes, det er rigtigt, at Folk fra Sønderjylland kan søge Jord i det øvrige Land, hvis de finder Anledning dertil og finder det formaalstjenligt.

Det ærede Medlem (Hauch) sagde videre: Vi vil godt være med til at bevilge disse 4 Mill. Kr. til den højtærede Landbrugsminister, ja, endog mange, mange flere Penge, hvis der kan skabes Lighed mellem de to Love; det er en kendt Sag, siger Ordføreren for Venstre, at vi vil have Lighed mellem de to Love. Jeg har dog hidtil saa nogenlunde troet paa den forhenværende Landbrugsminister, Hr. Madsen-Mygdals Udtalelser, men jeg maa sige, at de afsvækkes noget ved den Forhandling, der dels er ført i Folketinget, dels nu føres her i Landstinget. Af forhenværende Landbrugsminister Madsen-Mygdal er der gjort Forsøg paa at skabe Lighed mellem de to Love. Det begyndte han med som Minister, allerede i 1921, ved at fremsætte et Lovforslag, der ogsaa blev gennemført, efter den gamle Husmandslovs Regler med Tilskud af 6 000 Kr. pr. Brug. Det var imidlertid et Princip, der ikke kunde holde, og det sagde vi allerede, da Forslaget forelaa, men det vilde man ikke erkende den Gang. Siden har man derimod erkendt det, og derfor er man gaaet bort derfra. Men saa er der gjort et yderligere Forsøg i 1924, hvorved daværende Landbrugsminister Madsen-Mygdal erklærede, at nu var der skabt Lighed mellem de to Love derved, at Vilkaarene efter 4. Oktober-Loven gjordes strengere end i Forvejen. Tidligere var det saadan, at man kun skulde svare Renter af Bygningerne for de 6 000 Kr.s Vedkommende, Resten var rentefri, men skulde afdrages. Og det var ikke noget vilkaarligt Tal, her var valgt; det var saadant noget som en 20—25 pCt. over, hvad en saadan Bygning kostede at opføre før Krigen, og det var derfor, man havde valgt dette Tal. Men nu gik man over til, at der i Stedet for 6 000 Kr. skulde forrentes 8 000 Kr.; det skulde der efter begge Love, og saa var der efter den daværende Landbrugsministers Udtalelser paa dette Punkt skabt Lighed. Jeg lagde Mærke til, og har ogsaa set det efter nu, at det ærede

15de Medlem for 5te Kreds (Rs. Nielsen), som den Gang var Ordfører, udtalte sin Tilslutning hertil, og derfor skulde man i Virkeligheden tro, at nu var der efter Venstres Mening skabt den Lighed, som man saa mange Gange har krævet. Men det er man altsaa ikke tilfreds med nu. Hvordan man vil skabe den Lighed, ja, det forstaar jeg ikke, jeg synes, det er noget vanskeligt. De Ændringsforslag, som jeg har set, Venstre har stillet i Folketinget, er i alt Fald af en saadan Beskaffenhed, at man fornuftigvis ikke kan regne med, at de skulde skabe Lighed. Det skal jeg imidlertid ikke komme ind paa nu, det vil vi antagelig komme til at beskæftige os med senere, idet jeg gaar ud fra, at den højtærede Landbrugsminister ikke slaar sig til Ro med, at Forslagene ikke naar frem til Landstinget i Aar, men vil føre dem igennem i Folketinget næste Aar og saa herover. Hvis man da vil benytte det spinkle Flertal, man har i dette Ting, til at knægte Folkets Villie, saa kunde det være, at man kom til at tale lidt alvorligere om dette Spørgsmaal; der er jo ikke saa forfærdelig mange Aar til, at vi igen skal have Landstingsvalg.

Det ærede Medlem udtalte: Det bliver ikke anderledes, end jeg har sagt. Det er, hvad man kan kalde Diktatur, et Mindretalsdiktatur; ja, man har Flertal her i Tinget, men er dog et Mindretal overfor Folket. Og saa er der for saa vidt ikke meget at gøre, naar man fra den Side ikke vil være med. Men jeg vil sige til det ærede Medlem, som jeg har sagt en Gang før: Rigsdagens Medlemmer maa ikke bilde sig ind, at Folket er til for deres Skyld. Nej, Rigsdagen og dens Medlemmer er til for Folkets Skyld, og hvis Rigsdagen ikke vil tage Hensyn til Folket, saa vil Folket selvfølgelig svare herpaa til den Tid, da det har Medbestemmelsesret.

Maa jeg saa endelig sige med Hensyn til Udstykningen af Boller, at jeg har ikke haft andet med den at gøre end at skaffe Købet frem og har derfor ikke behøvet at tage Udstykningen i Forsvar. Jeg har ganske vist stillet et Forslag, som man i ret stor Udstrækning har fulgt, og efter det Forslag, siger det ærede Medlem, er der ikke stykket ret meget ud; man kunde være gaaet langt videre, man kunde have stykket det hele ud. Ja, naturligvis, hvis man ikke bryder sig om, hvordan man anvender Statens Midler, saa kunde man have baaret sig ad paa den Maade. Jeg synes imidlertid, man har baaret sig fornuftigt ad; man har ikke ødelagt flere Vær-